

սակա կատարի: Եւսթն ատորնան քահանայութի: Եւ եօթն խորհուրդ քա. եկեղեցայ: Առ ի խնդրայ երկունիկ ասն քա. սուտեր. «Լուսի Դուրոտ» որ է զեզընէ խորհուր: Որ եւսահափաջ արտիւ եւ յօտար կամոք եւ զընէ զքանձս անկողապետի ի Հայալ վասկոյ, իւրոց: Բիշտակ փորի ինքեայ եւ ննօպ իւրց, կարապետին եւ մերն փորիտանին: Եւ զաւակին իւրոց աւաքին եւ կենակիցին իւրոց մայրանին սխանին եւ փոքր մարտիրոսին: Եւ ամ. արեան մերձաւորաց նորին կենանանք. եւ մեւեւ լցնի ամէն: Արգ յերես անկեալ ապաեմք զկերտարոն եւ Հրեշտակերամ գասուցչք քահանայոց եւ արկաւաւազայ. եւ ամ. ախար մակահնդ փնտի: Որք հանգիպեց յընթերցմանս գրոցո: Կարգալով կամ օրինակելով եւ զէ. խորհուրդ քա. եկեղեցայ կատարել անտերքն: Ըն արտիւ եւ յօտար կամուք ամ. սղոթի սոցէք սվտափ մղտառն: Դարձեալ յիշեցէք զմեղապարտ սվտափ մղտառն. եւ կենակիցն անթաւանն եւ գուտարն մարտնն եւ քարն նազուրիանն: Դարձեալ յիշեցէք յսվտափ մեղապարտ եւ եղբարցն իմոց աւետարնն եւ կենակիցն մայրանն եւ փոքր եղբարցն մեթեռն եւ կենակից օղան փաշա. եւ փրաւ եղբայրն արհամ. եւ կենակիցն Հեղինա: այլ եղբայրն սհան: եւ Թառներն ուրաբէկն եւ կարապետն ամէն: Եւ ծրնոցայ նորին գուտարն եւ եղբարցն եւ սղապետանցն եւ ամ. արեան մերձաւորացն նորին. եւ ինձ զմեղապարտ եւ անտարեան գրին ամէն: Եւ քա. ամ. որ առատ է քա. սուրբ բարեաց մեղ յուսօզացն եւ ձեւ յիշողացչք առ հասարակ սղոթմանցէ քա. ամ. ամէն: Արգ գրեցան քա. գիրքս մեւամբ անտարժան. աւրտապիս սարկուտար. ի գիւղազուղանք Նշ. Գուրի ի դուռն քա. Կուրգայ վաթմն ի Թիվա հայոց ՈւճիԹ. (= 1673) ի Թաղաւորութե. պարտից աղբայի շահ իւսմայեկն: Երկանուրթ. յերկրին աշփի զուրէ խանին: Ի Սարկապետութի. քա. Էջմիածնայ: ամ. Գաւորաք քա. յայտ՝ ժամանակիս բազում եկեղեցիք շինեաց զկարգ եւ զկրօնս հաստատեց. ի հաստատութի. քա. հաստատչս մերոյ ան. զինքն առաքին քա. հայտարարացն գասակից եւ պսակից առնն ամէն: Դարձեալ կրկին յիշեցէք զստացոլ քա. գրոցս մեղապարտ սվտափ մեղապարտ զհայրն եւ զմայրն իւր ամէն: Եւ յայտ՝ աղալով զմեղ մեղապարտ եկեղեցայ սվ քա. որ հանգիպելիք ամա կարգալով կամ օրինակելով. ամ. սղոթի սոցէք սվտափ մղտառն եւ ամ. արեան մերձաւորաց իւրոց: Եւ ամ. զիշողեք յիշէ իւր արքայութեանն, ամէն: Հայր մեր որ յերկրին քա. եւ ԵՄ եւ մի քա. իշեանցէ հանել զառ ի քա. ախտեռ ծախել կամ գրաւէ. եւ կամ այլ ինչ կերպիս հասցանել սլ քահայ. սլ տանուտ. սլ ախտարհական սլ իմոց եւ սլ ստարայ. Եթէ քա. յանքին եւ անհնապեղ լինի խօսայ իմոց զանձեռն կարկնի առցէ եւ զարտիմ. կիրակց եւ զանայ եւ զմն, յուզայի առցէ եւ այլ խաչահանողացն: Մասաւանդ նզովեալ լինի ԳՅԺԸ. հայրերանցն. եւ ի քա. այ. մերոյ: Օտար զրէլ աւելցուած «Դարձեալ յիշեցէք զգաւիթ իւր կողմեղն. Թաւազումնն եւ արկիւն. կիրակոս աւետարն. փոքր արդին. սիրաւոցս մանավէն. եւ յեղաբըն. քա. գրիգորն. եւ միլաոս յեղաբըն. կարապետն եւ յամ. էլ յարեան. ննիցեղոց եւ իւրեանց հոգոցն. ամ. սղոթի սոցէք գաւիթին եւ ամ. մերձաւորաց իւրոց. ամէն»

14.

Ժ Ա Մ Ա Գ Ի Թ Բ, Ս Ա Ղ Մ Ո Ս, Տ Օ Ն Ա Յ Ո Յ Ց Ռ Յ Ի Ա — 1672:

Այս ծնագիրը կը պարունակէ ծնոց գիրք. Ա. ԺԱՄԱԳԻՐԸ. Բ. ՄԱՂՄՈՍ ԵՎ Գ. ՏՕՆԱՅՈՅՑ. ունի ընդ ամենը 253 թողովք որով 138 Ժ., 92 Ս., 23 Տ.: — ԿԱԶՄՐ Վերցրած է, եւ սիւղաբն ու վերջն պակաս է: — Նիւթ՝ թուղթ. քայց մէկ թուղթը կը քաղկեմայ քրու թուղթերէ որոնք իտարու վրայ փակցուած են. աստիցմէ քանի մը հատը գատուած է կամ չէ փակցուած. սյուպէս որ երկու երկուէլ պարագ կը մայ. մննջ ասոցը իբրեւ դատարկ թուղթ չնաշուցեցին: — ՄԵԾՈՒԹԻՒԹԻՆ 25 սմ. երկ. 18 սմ. լայն. 7 սմ.: — ԳՐՈՒԹԻՒԹԻՆ երկարն իւրաքանչիւրը 19x6 սմ. մընն լուսանցք 1 սմ.: — ԳՈՒՐ այլեւայլ մեծութեամբ. Ժ. եւ Ա. խոշոր եւ Տ. մանր թուղթեր: — ՍԿՋԱՆԱՏՈՂԵՐԸ եւ ՍԿՋԱՆԱՏՈՒԹԻՐԸ կարմիր, անգար: — ԳԱՅՎՈՐ չկայ: — ԼՈՒՍՆԱՅՈՅՑԱՄԻԹ թնչ եւ անկարեւոր: — ՀԱՆԳԱՄԱՆԸ թնչ աղտոտան. տեղ տեղ քորոտած. — ԴԱՄԱՐԿ թուղթ չկայ. — ՏՈՂ քրօնքն ալ նաւասարապէս 27: — ԳՐԻԳ Մարգին: — ԺԱՄԱՆԱԿ Ռեմու. (= 1672) Ասորի 30. գէ:

Գրքին յիշատակարարն կրտուած մասերուն մէջն է. լուսանագրութիւն չկայ. քանի մը անգլ առաջին զրէն յիշատակութիւն՝ այլեւայլ գրուածներու սակ:

ԹԻՇԱՏԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆԻՐ. 1. «Երեցեք զանարժան սարգիս գրելու»

2. «Նշոյալէ»:
3. «Ո՛վ իմ եղբարք համահոգիք. գուք միարան. զմեզ առաքել ինձ ներեցէք ամբ. Աւարտեցան քա. գիրքս որ է պայծաութի. քա. եկեղեցայն ի Թիւաւանիս հայոց. ա. Տ. իւ. ի ամայն ապրիլն Լ. օրն Գ. շքի» (Այս յժ ժամագրքի մասին մէջ):
4. «Ո՛վ քա. ընթերցողք յերեւից յարթ զարուգ զանարժան սարգիս երեցս եւ զննօյան իմ ար. եղին եւ զմայրն իմ երեւոտութիւն ամէն»
5. «Թիվին. ՈւճիԹ. էք որ աւարտեցաւ գիրքս՝ բարեպղ թիւն էլ այս է որ ծնաւ»
6. «Փառք համաղոյ զուգափառահաստարապատիւ անարժանիք քա. կրորդութիւն, (յարբրդ էլը կարուած: (Այս քն ալ Սպանտեմն):
7. «Մեղապ. գծող յիշեց(էք), (ստեղծայրն մէջ): Նշոյալէ կամ քանի մը ծանօթութիւններ համ առաջին զրէն կ'ո՛տարէ»

1. (Ստորին լուսանցքի վրայ) «Մարդն մեթէտա. Աւետի մարկոս. Եղբն զուգաւոր լ'թիւն յճան: Եայտ կենդանիքս չորեկերպեան. սորա բարիւ նմանեցան» (Ժամագրքէն):

2. Ա. զրէն՝ սիւնակի մը մէջ, ստանաւոր. Ժաւազընէն:

- Երգոյն կենաց մատթեւան:
- Այս մարկոս պատար բերդին:
- Ետայ յովհաննէ յարութիւն:
- Հուսի յճաննէն հնաշուղթիւն:
- Քաւակիկեան քա. յաթոսին:
- Մոքս նրման ամենն:
- Մարդ եւ աւիւծ ջուլ եւ արեւուն:
- Հանգիտա կամայ ան. արարին:
- Մարդն քառակ մատթեւան:

առեւծրն արխախոյ մարտոսին :
 զու կանն Հերկոզ նըման եզին :
 յօսան պայտջ զու արքունի :

3. Սաղմոսի վերջը ստանաւ որ ա. գրչէն :
 Բանջ աղմոսին և պատուական,
 Լեցեալ Հոգովն սանական,
 Եւ որք յասէն յօժարանան,
 արքայութեանն արժանանան :
 Սաղմոսն Հաց և երկնային
 սեղան կազմեալ մեծի գաւթին
 որք ի Հացեա յայս կերակրին
 անպին. սիրովն յագին
 Սաղմոսն գանձ և անըպառ.
 պնժ որ ստանայ զառ մեղմարար.
 զպապոր Հոգւոյն զառ ի վառ.
 Եւ մշտեմէ ի փառս անճառ.
 Սաղմոսն արդիւր կենդանարար
 մեղաց թափչ ևւ որբարար
 Եւ որք ասէ զառ մեղմարար
 նա որ. Հոգւոյն լինի սոմար.
 Իսկ որք շատն ևւ թուս լինին
 Եւ սաղմոսին ոչ փափագին
 յանմահական Հացէն սովին.
 յաւարթ Թե՛ի գտառասանին.
 Եւ որք ասին զառ կիտասուն.
 վնաս առնեն իւրց. Հոգւոյն
 Թէկպէս ևւ կան զգիշերն արժեան :
 զատարկ մշտնն ի որ. վարձուն :
 Իսկ որք ասեն ծայրասեղով :
 անմարար շարժապիծով :
 վայ և նոցա զահեալ յարով :
 զի յատուածոյ ևս անթե՛ով :
 Իսկ որ ծայրաս ազմանն սու՛ :
 Եւ կիտասուն յաւարտ սոցէ :
 նա յատուածոյ զամօթ կոնոցէ :
 Եւ ի բարեւոյն անմանն երջէ :
 Եղբայր ինձ միտ գիր զու Հոգով :
 տեսի սահար մի լի լուսով :
 շինած կազմած աւթն անկեւնով :
 Եւ աստիճանքն իւր Համարով :
 Վաթասունուչարս սակի զուսով :
 Հարիւր յիտուս պատուահամով :
 առ նա կուսանքն զան յարով :
 բոզք ևւ պոսեիկն պարեն Հոգով :
 Այլ որ կամի յօժար սրբով :
 խրմէ զնա սակի թատով :
 սրտանայի ինքն Հոգւով :
 յարցայսութեն. ըն պարկով :
 Եւ թին մարտիս ևս սու՛նէր :
 Եւ ամէն մէկն աւթ ջրասկի :
 զպն գրտեղ զպն բանակի :
 Ու թ փարչ անտի կաթամբ լըցած
 գունով էին թափ զհօւր վառած
 յարց արբ ևս անպտած
 ոչ լեացոյ գրթ ծարաւած :
 Ընծարձայն մին աղեւսակ :
 անի Հազար լեռան ըսգիտակ,
 նոցա մաքիւն են սեւորակ,
 Իւրեան Հոգիւքն սրպէս Հնէշտակ :
 Մօրն Լւր սրբանք էր սեւային :

Հօրնըն բարակ ամենեւին,
 որդերն սեռս ծնանէին,
 դաշտի սպիտակ քրտակէին :
 Դաշտ մի արեակ ևւ գառուական :
 Լըցեալ ծաղկոք յոյժ զանազան,
 ոչ յեղանակս միայն գարնան,
 այլ անթառամ՝ ժամն ամենայն :

15.
 Ե Ի Ե Տ Ե Բ Ե Կ
 ՌԻՆ = 1696.

ՅՈՂՈՒԹ՝ 379. — ՄԾԻՌՈՒԾՆԻՆ՝ 17 սմ. երկ.
 12 սմ. լայն. 5-5 սմ. նստ. — ԿԱԶՄ՝ կաշնպատ փայտ :
 — ՆԻՆԹ՝ թուղթ : — ԳՐՈՒԹՐԻՆ՝ մարտիկ, տոսասիւսաւ
 չկայ. զԻ՞ մեկն ընդողթ. — ՍԿԶԻՆԱՏՈՂԵՐ՝ ևւ
 ՍԿԶԻՆԱՏՈՒԹԻՐ՝ կարդարուն, կարմիր, ծնապիղը երկ-
 սին է. իւրաքանչիւրը 13X3-5 սմ. մըլին լուսանոցը
 1 սմ. : — ՅՈՂ՝ թէ : — ԼՈՒՍԱՆՅԱՍԱԶԱՐԻՐ՝ 208. ՊԱՅԿԻՐ՝
 18 մարող էլի վրայ. — ԳԼԽԱՅՈՒՐԻ՝ 14 : — ԴԱՍԱՐԿ
 թուղթ՝ ծե էլ (առանց հաշունելու պատկենքներն ստեղծ
 էլը ուր քան չէ գրուած) ստոց մէկ մասը պատկեր-
 ներուն դիմացը դրուած են մաքուր պանդուր նամար :
 Չտապարն սկզբը կայ «Սուրբն Առեքանդարայ
 իւրացոյ խնայ կամունքը. ամէն անտարանէ առաջ
 նախազրուծին ևւ զլիակազրուծին : նախազրուծին-
 ները յոյն են սպագրուածին նստ. — ԼՈՒՍԱՆՅԱՏՈՒՐՈՒ-
 թիին են չկայ : Գրքին վերջը կը գտնուի սոսանաւոր
 մը, երկու Կիւսաւոր ՅԵՄԱՅԱՍԱՐԱՆ : — ԳՐԻԹ՝ Հիզարնի
 Մարտիրոս : — ՏԵՂԻ՝ Գ.Պոխ :

ՅԻՇԱՏԱԿԱՎԳՐՈՒԹԻՒՆԻԸ : 1. «Փառք ևւ
 պատիւ յաւետան. համարչն երբորս թե՛ն. երեքանձ-
 նեայ որ. արութեն. միանակած անութեն. Որ ստեղծ
 յերկինքս հրաշակած. զըստ անարթնոցն իւր փառա-
 բան. անլուէի ևւ մշտական. ա՛հնարանն զոր. յաւի-
 տանն : Իսկ ի վերինըն մեծ խորան. աթառ կարգեաց
 չարեգուսանն. բոց կորովի մարդոյ նըման. կերպ աւեւ-
 ծաւ իրտիտակայն : Եւ ջըլլանն արդիւնական, ևւ ար-
 ծուի վերայցական. (զովքանու թիւններ աւետարան-
 շաց ևւ աւետարանի վրայ) :

«Երեւ անկեալ կողոզգլանն. պազտանաւոց
 մաղթողական. զքեզ արդեմ՝ որ. գամբարն. առն
 ևւ անիկ արքայական : Մեզ հասանիկ ի ներթեան ի
 ժամանակքս փոքուութեան. պահէլ անփորձ ևւ անուս-
 անն. յարկածիցըն գիւտկան : Ի քէն հայցեմք աւետա-
 րան. որ աւետեաց ևս մեզ անան. ճաշակ բարի ևւ
 փրկական. մարմին ևւ արեւն անապական : Յայցքսամբ
 պակտարան. Լուսինս բանքըն ծնեցան. ի զովեսս քեզ
 հանդիպան. առ միածին անջը. բան. ի մեզ գրէսա
 ար. վերական. ևւ հաշտեցիս պարմական. փրկիկ ի
 հրոյն անշիջական. այժմ՝ ևւ յաւեւ միշտ յաւետան :
 Իւ արք՝ ևս յեպին ի կարգու. արաց. ևւ անարժանս ի
 մանկուսն եկեղեցւոյս անխճատս ևւ ազէտս ի գիրս
 գրուութ. զուս անուս Լուսինս կըլուծի. որ քանուս
 սուրի զի զգործս ոչ : Ընծարչի ան. սերայ ևւ պոր-
 մաւթը. նորն կատարեցի զածականս. աստա զլուսա-
 շարք որ. աւետարանս. ի մեծ թվականիս հայոց.
 Ռ. ևւ ԽԵ. (= 1696) Խ. յարքայանիսա ջաղա-
 քին կոտանդանս. (պական թուղթ) :

2. «Դարձէ. յՋԶ. զվերջն ստացող՝ որ. աւե-
 տարանիս՝ զխաւքս խաչատուրն. որ ստացաւ զառ ի

